



Неочаквания князь.

(Продължение отъ кн 2).

Щомъ влѣзълъ въ двореца, князътъ заварилъ Кошней, че седи на златенъ тронъ. На главата му имало великолепна корона. Очитѣ му били като два брилянта, а ржцетѣ — грамадни рачешки щипци. Кошней видѣлъ княза и почналъ силно да вика и му се заканва. Князътъ веднага колѣничилъ, доближилъ трона на Кошней и му подалъ ржка. Суровото и ядно лице на подземния царь свѣтнало и той се засмѣлъ.

— Честитѣ си, че можа да ме разсмѣешъ, — казалъ Кошней. — Ето какво искамъ сега отъ тебе: да познаешъ коя отъ дванадесетѣтъ ми дъщери е най-малката. Не познаешъ ли — ще загинешъ.

Князътъ се оттеглилъ въ стаята си и се замислилъ какъ да реши тази задача.

— Много лесно. Азъ ще ти помогна — рекла Олга. — Ше гледашъ на коя отъ насъ има калинка надъ дѣсното око.

Следъ малко Кошней повикалъ княза и като му показалъ дванадесетѣтъ си дъщери, рекълъ:

— Познай сега коя е най-малката!

Князътъ миналъ вед-

